

Det Anarkistiska Biblioteket

Handling och tanke

Walfrid Engdahl

Walfrid Engdahl
Handling och tanke
1916

Allarm 1916-02-01

sv.anarchistlibraries.net

1916

Hur präktig än I. W. W. är, så absolut utan fel är den likväl icke, som vissa av dess medlemmar söka påskina. Ingenting är fullkomligt och det vore ett olyckligt misstag att hysa en sådan tanke.

Som den är framstår den dock otvivelaktigt som den för tillfället bästa kamporganisationen i Amerika. Den har åstadkommit mer på sin korta tid och med sitt lilla kapital och medlemsantal än kanske någon rörelse i arbetarklassens historia. Den har inpräntat sin stämpel i bondens enkla hem och i trustherrarnas glänsande palats; den har väckt rädsla och fruktan åt alla håll genom orädda och hängivna handlingar. Hänsynslöst har den slagit ned, som våldsamma blixtar, mitt i överklassherrarnas solsken och glädje och drabbat deras ömtåligaste ställen.

Den har stuckit ner sin grova och valkiga hand i herrarnas penningpung och tvungit dem att dela med sig av sitt överflöd. Tanke- och yttrandefrihet, som här, liksom i alla civiliserade länder, blott är en fras, ha dessa djärva människor återtagit på flera platser under stora personliga uppoffringar. De ha städse handlat medvetna om det faktum, att de intet ha att förlora utom sina fjättrar, men också under medvetande om, att de haft en värld att vinna.

Man frestas beundra deras handling, och jag gör det med glädje, så mycket mer som de äro gjorda av män osvikliga i tron på sin sak. Dessa trasiga och ofta smutsiga individer äro arbetets män, handlingens män, men inte tänkandets. I sin argumentering ådagalägga de en förtvivlad ensidighet och deras tankar kretsas endast och allenast omkring en punkt och det är: "One big Union." Upplysningsverksamheten fördöma de och förakta allt och alla vilkas tankar gå utom detta enda medel. En välklädd person betraktas med misstänksamma blickar. Och kan en undra på det, så bedragna som vi blivit av nästan alla välklädda och fina herrar. Men vi bliva ändock mera bedragna av de fattiga, vars hjälp vi medräknat och likväl aldrig fått.

Idén om "En stor förening" har blivit deras religion och som alla religioner utsina individualiteten gör även denna nya det. När individerna lärt sig beakta föreningen såsom ett verktyg, kunna de som först göra användning av den. Ingenting bör vara så heligt att det står utanför och över kritiken. Religionen har alltid gjort det och står därför hindrande för all frammarsch.

Man är tillåten läsa Marx, men knappast någon annan. Man får ej angripa kyrkan och hennes livsfientliga doktriner. Prästen skall lämnas otadlad, sak samma vilka osanningar spridas från hans mun. Att läsa vetenskap och filosofi, beundra konst och musik är enligt deras mening ovärdigt och tidsödslande. Man lägger an på massan och glömmar kvalitetens värde. Det är olyckligt att hoppas och bygga sin tro på massan, ty den har utöver hela historien endast

utgjort minoritetens verktyg. Och den svänger sig, som pendeln i ett ur, än åt ena sidan och än åt andra.

Det bör vara varje revolutionärs plikt att uppodla sitt vetande till största möjliga omfång. Jag kantar större hopp på den upplysta, klartänkande och handlande minoriteten än på en aldrig så stor och aldrig så vilt framstormande okunnig massa. Handlingen bör först planläggas innan den påklädes verklighetens skrud, men den okunniga jordemänniskan planlägger aldrig. Därför upp till tanke och upp till handling!